

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.1.2014
COM(2014) 24 final

2014/0010 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de modificare a Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește aplicarea sa cu privire la
Mayotte începând cu 1 ianuarie 2014**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

În principiu, dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii din care fac parte departamentele franceze de peste mări (*départements français d'outre-mer* – DOM), nu autorizează nicio diferență de impozitare aplicabilă în DOM între produsele locale și cele provenind din Franța metropolitană sau din alte state membre. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE [fostul articol 299 alineatul (2) din Tratatul CE] prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Decizia 2004/162/CE a Consiliului din 10 februarie 2004 (astfel cum a fost modificată prin Decizia 2008/439/CE a Consiliului din 9 iunie 2008 și Decizia nr. 448/2011/UE a Consiliului din 19 iulie 2011), adoptată în temeiul articolului 299 alineatul (2) din Tratatul CE, autorizează Franța să aplice, până la 1 iulie 2014, scutiri sau reduceri ale taxei de andocare pentru anumite produse fabricate în departamentele franceze de peste mări Guadelupa, Guyana, Martinica și Réunion. În anexa la decizia menționată anterior este prevăzută lista de produse pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.

Decizia 2004/162/CE expune motivele care au stat la baza adoptării măsurilor specifice: situarea la distanță mare față de continent, dependența în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai mari, dimensiunea redusă a pieței locale combinată cu dezvoltarea slabă a activităților de export etc. Toate aceste handicapuri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din străinătate, chiar dacă se iau în calcul taxele de transport către DOM. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Prin urmare, măsurile specifice prevăzute în Decizia 2004/162/CE au fost concepute în scopul consolidării industriei locale prin creșterea competitivității acesteia.

Consiliul European, prin decizia sa 2012/419/UE de modificare a statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană, a hotărât că Mayotte va avea, începând cu 1 ianuarie 2014, statutul de regiune ultraperiferică în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în locul statutului de țară și teritoriu de peste mări (TTPM) în sensul articolului 355 punctul 2 din TFUE. În acest scop, decizia menționată mai sus a Consiliului European a adăugat Mayotte pe lista regiunilor ultraperiferice enumerate la articolul 349 din TFUE. Prin urmare, din momentul acestei modificări a statutului, tratatul și legislația fiscală comunitară vor fi aplicabile în integralitatea lor în Mayotte.

Propunerea de directivă din 7 august 2013¹ urmărește să asigure tratarea Mayotte, în ceea ce privește TVA și accizele, în același mod precum celelalte regiuni

¹ Propunere de Directivă a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește regiunile ultraperiferice franceze și în special Mayotte [COM(2013) 577 final din 7 august 2013].

ultraperiferice franceze, prin excluderea acestui departament de peste mări din domeniul de aplicare teritorială al directivelor privind TVA și accizele începând cu 1 ianuarie 2014.

Autoritățile franceze au informat Comisia în legătură cu intenția lor de a introduce taxa de andocare în Mayotte în condiții similare precum cele din Guyana și au solicitat Comisiei autorizarea de a aplica un regim fiscal diferențiat în funcție de faptul dacă produsele sunt sau nu fabricate la nivel local. În această privință, în cererea lor din 24 mai 2013, autoritățile franceze au comunicat Comisiei o listă de aproximativ 100 de produse în cazul cărora doresc să fie autorizate să aplice un regim fiscal diferențiat în funcție de faptul dacă produsele sunt sau nu fabricate la nivel local. Autoritățile franceze au fost invitate de mai multe ori să furnizeze informații suplimentare și să aducă dovezi, pentru diferitele produse care fac obiectul cererii, în ceea ce privește existența unei producții locale, cota de piață deținută de respectiva producție locală și costurile suplimentare suportate de producția respectivă în comparație cu producția acelorași produse provenind din străinătate.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Cererea autorităților franceze referitoare la Mayotte a fost prezentată pe baza solicitărilor exprimate de sectoarele economice interesate.

Comisia nu a recurs la o evaluare a impactului.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul măsurilor propuse

Propunerea urmărește să adapteze Decizia 2004/162/CE a Consiliului pentru ca aceasta să devină aplicabilă Mayotte. De asemenea, propunerea stabilește, pentru Mayotte, listele de produse în cazul cărora Franța va fi autorizată să aplice, în anumite limite, scutiri sau reduceri ale așa-numitei taxe de andocare pentru anumite produse fabricate la nivel local.

Propunerea prevede autorizarea aplicării unui regim fiscal diferențiat în favoarea a 59 de produse pentru care există o producție locală în Mayotte.

Pentru toate aceste produse, autoritățile franceze au putut dovedi, în primul rând, existența unei producții locale, în al doilea rând existența unor importuri semnificative (inclusiv din Franța metropolitană și din alte state membre) care pot compromite menținerea producției locale și, în cele din urmă, existența unor costuri suplimentare care afectează producția locală în comparație cu producția produselor „importate” și subminează competitivitatea produselor fabricate la nivel local. Diferența de impozitare autorizată nu poate depăși costurile suplimentare dovedite.

Se propune includerea a 11 produse în partea A a anexei la Decizia 2004/162/CE a Consiliului (diferență de impozitare autorizată de 10 puncte procentuale), a 32 de produse în partea B a anexei respective (diferență de impozitare autorizată de 20 de puncte procentuale) și a 16 produse în partea C a anexei (diferență de impozitare autorizată de 30 de puncte procentuale).

Produsele în cauză sunt enumerate în considerentele (5)-(7) din propunerea de decizie a Consiliului.

Temei juridic

Articolul 349 din TFUE.

Principiul subsidiarității

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Ea urmărește să adapteze Decizia 2004/162/CE pentru ca aceasta să se aplice Mayotte. Propunerea nu vizează decât produse pentru care au fost aduse dovezi în ceea ce privește costurile suplimentare suportate de produsele fabricate la nivel local.

De asemenea, diferența maximă de impozitare propusă pentru fiecare produs care face obiectul prezentei propuneri este limitată la strictul necesar legat de costurile suplimentare suportate de fiecare producție locală vizată. Astfel, sarcina fiscală asupra produselor importate în departamentul francez de peste mări Mayotte nu depășește strictul necesar pentru compensarea competitivității mai slabe a produselor fabricate la nivel local.

Alegerea instrumentelor

Instrumentul propus: decizie a Consiliului.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următoarele motive:

textul care face obiectul modificării constituie în sine o decizie a Consiliului, adoptată pe baza aceluiași temei juridic [articolul 299 alineatul (2) din Tratatul CE, la momentul respectiv].

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de modificare a Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește aplicarea sa cu privire la
Mayotte începând cu 1 ianuarie 2014**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Decizia 2004/162/CE a Consiliului³ autorizează autoritățile franceze să aplice scutiri sau reduceri ale taxei de andocare pentru produsele fabricate la nivel local în departamentele franceze de peste mări care figurează în anexa la respectiva decizie. Aceste scutiri sau reduceri reprezintă măsuri specifice care vizează compensarea constrângerilor particulare cu care se confruntă regiunile ultraperiferice și al căror efect este de a crește costurile de producție ale întreprinderilor locale și de a diminua capacitatea produselor lor de a concura cu aceleași produse provenind din Franța metropolitană și din alte state membre. Mayotte se află în aceeași situație precum celelalte regiuni ultraperiferice franceze.
- (2) În conformitate cu Decizia 2012/419/UE⁴, începând cu 1 ianuarie 2014, Mayotte devine o regiune ultraperiferică în sensul articolului 349 din tratat. În consecință, toate dispozițiile tratatului sunt aplicabile Mayotte începând cu această dată.
- (3) Autoritățile franceze au solicitat ca Decizia 2004/162/CE privind taxele de andocare să fie aplicabilă Mayotte începând cu 1 ianuarie 2014 și au comunicat o listă de produse în cazul cărora doresc să aplice o impozitare diferențiată în funcție de faptul dacă produsele sunt sau nu fabricate la nivel local.
- (4) Prezenta decizie ar trebui să autorizeze autoritățile franceze să aplice o impozitare diferențiată produselor pentru care au dovedit, în primul rând, existența unei producții locale, în al doilea rând, existența unor importuri semnificative de mărfuri (inclusiv provenind din Franța metropolitană și din alte state membre) care pot compromite menținerea producției locale și, în cele din urmă, existența unor costuri suplimentare care cresc prețurile de cost ale producției locale în comparație cu producția produselor provenind din străinătate și subminează competitivitatea produselor fabricate la nivel

² JO C , , p. .

³ Decizia 2004/162/CE a Consiliului din 10 februarie 2004 privind taxele de andocare în departamentele franceze de peste mări și extinderea perioadei de valabilitate a Deciziei 89/688/CEE (JO L 52, 21.2.2004, p. 64).

⁴ JO L 204, 31.7.2012, p. 131.

local. Diferența de impozitare autorizată nu poate depăși costurile suplimentare dovedite. Aplicarea acestor principii va permite punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 349 din tratat fără a depăși ceea ce este necesar și fără a crea avantaje nejustificate pentru producția locală.

- (5) Produsele pentru care autoritățile franceze au adus aceste trei tipuri de dovezi se includ în părțile A, B și C din anexa la Decizia 2004/162/CE a Consiliului. Produsele vizate care figurează în partea A din anexa la decizie (diferență de impozitare autorizată de 10 puncte procentuale) sunt următoarele: piper (produsele 0904 11 și 0904 12⁵), vanilie (produsul 0905), ciocolată (produsul 1806), anumite materiale plastice și articole din material plastic (produsele 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 și 3926 90 97), cărămizi (produsele 6901 și 6902), precum și proteze dentare (produsul 9021 21 90).
- (6) Produsele vizate incluse în partea B din anexa la Decizia 2004/162/CE a Consiliului (diferență de impozitare autorizată de 20 de puncte procentuale) sunt următoarele: pești (produsele 0301, 0302, 0303, 0304 și 0305), anumite articole din lemn (produsele 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 și 4421), anumite articole din hârtie sau din carton (produsele 4819 și 4821), cărți, ziare, imagini imprimate și alte produse ale industriei de imprimare (produsele 4902, 4909, 4910 și 4911), anumite articole din sticlă plană (produsele 7003 și 7005), anumite articole din fier (produsele 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 și 9406 00 38), anumite articole din aluminiu (produsele 7606, 7610 10 și 8310), precum și anumite scaune (produsele 9401 69, 9401 90 30 și 9403 40).
- (7) Produsele vizate incluse în partea C din anexa la Decizia 2004/162/CE a Consiliului (diferență de impozitare autorizată de 30 de puncte procentuale) sunt următoarele: lapte și produse lactate (produsele 0401, 0403 și 0406), anumite produse prelucrate pe bază de carne (produsele 1601 și 1602), anumite produse de brutărie și de patiserie (produsele 1901 și 1905), înghețate (produsul 2105), ape minerale și băuturi carbogazoase (produsele 2201 și 2202), bere (produsul 2203), ylang-ylang (produsele 3301 29 11 și 3301 29 31), săpunuri și detergenți (produsele 3401 și 3402) și, în cele din urmă, saltele din spumă (produsul 9404 29 90).
- (8) Prin urmare, Decizia 2004/162/CE ar trebui modificată în consecință.
- (9) Având în vedere caracterul urgent al chestiunii, ar trebui să se facă o excepție de la perioada de opt săptămâni vizată la articolul 4 din Protocolul nr. 1 anexat la Tratatul de la Lisabona, privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2004/162/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la articolele 28, 30 și 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, autoritățile franceze sunt autorizate, până la 1 iulie 2014, să aplice scutiri sau reduceri ale așa-numitei taxe de andocare pentru produsele vizate în anexă care sunt fabricate la nivel local în departamentele franceze de peste mări Guadelupa, Guyana, Martinica, Mayotte și Réunion.”

⁵

Conform clasificării nomenclaturii din Tariful Vamal Comun.

2. Anexa se modifică după cum urmează:

(a) În partea A, se adaugă următorul punct 5:

„5. Departamentul Mayotte

0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.”

(b) În partea B, se adaugă următorul punct 5:

„5. Departamentul Mayotte

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.”

(c) În partea C, se adaugă următorul punct 5:

„5. Departamentul Mayotte

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.”

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*